

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.3687/C8/3858

Data: 05.12.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 68301/01.10.2025, formulată de, cu sediul în, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., reprezentată convențional prin, împotriva rezultatului procedurii ce vizează .. ale procedurii de licitație deschisă, organizată de .. cu sediul în București, str., în calitate de autoritate contractantă, în vederea atribuirii contractului de furnizare având ca obiect „....., s-a solicitat:

- anularea Comunicărilor privind rezultatul Procedurii nr. 191241/23.09.2025, 191318/23.09.2025, 191350/23.09.2025, 191369/23.09.2025, 191371/23.09.2025, 191321/23.09.2025, 191331/23.09.2025, 191334/23.09.2025, 191342/23.09.2025, 191349/23.09.2025, 191353/23.09.2025, 191365/23.09.2025, 191367/23.09.2025, a raportului Procedurii de Atribuire nr. 191081/23.09.2025, a comunicării rezultatului Procedurii adresată ofertantului câștigător, a proceselor-verbale din Procedură, precum și a oricăror alte decizii și/sau acte incidente, anterioare și/sau subsecvente în ceea ce privește respingerea ofertelor

- obligarea autorității contractante la continuarea procedurii de atribuire cu reluarea evaluării ofertelor și constatarea faptului că valabilitatea ofertelor și a garanțiilor de participare au fost prelungite în urma solicitării autorității, iar dovezile de prelungire au fost transmise comisiei de evaluare;

- obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de prezenta contestație, conform dispozițiilor art. 26 alin. (9) din Legea 101/2016.

Prin cererea de intervenție voluntară, formulată de cu sediul în București, ... înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., s-a solicitat respingerea ca nefondată a contestației depuse de și menținerea ca legală și temeinică a deciziei autorității contractante de

respingere a ofertelor depuse de contestator în cadrul loturilor pentru lipsa dovezii de prelungire a valabilității ofertelor și a garanțiilor de participare.

Contestația și cererea de intervenție vor fi soluționate împreună, având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, precum și prevederile art. 67 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin contestația formulată, ... în calitate de ofertant în cadrul tuturor celor 14 loturi ale procedurii critică decizia autorității contractante de a-i respinge ofertele depuse în cadrul loturilor menționate, mai puțin lotul 3, apreciind ca eronat motivul invocat pentru aceasta, și anume lipsa răspunsului, în termenul indicat în solicitarea autorității contractante ce a vizat prelungirea valabilității ofertelor și a garanțiilor de participare până la data de 18.06.2025, lipsă de răspuns care a fost asimilată de autoritate cazurilor de respingere a ofertei prevăzute de art. 134 alin. (5) din HG 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice achiziție publică/acordului-cadru de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice.

Potrivit contestatorului, în data de 13.06.2025, autoritatea contractantă i-a solicitat prelungirea valabilității ofertelor și a garanțiilor de participare și transmiterea dovezilor în acest sens până la data de 18.06.2025. Deși prelungirile solicitate au fost făcute până la data solicitată, din cauza unor probleme tehnice nu s-a reușit încărcarea lor în SEAP în interiorul aceluiași termen, acestea fiind transmise autorității contractante, ulterior, în dimineața zilei de 19.06.2025.

În aceste condiții, contestatorul apreciază că motivul de respingere a ofertelor este unul eronat, deoarece solicitarea de prelungire a valabilității ofertei/garanției de participare își are temeiul juridic și este reglementată prin art. 124 alin. (3) din HG 395/2016, aceasta având un regim juridic specific, neputând fi echivalentă cu o solicitare de clarificări. De asemenea, arată că sancțiunea prevăzută de art. 134 alin. (5) din HG 395/2016 nu este aplicabilă în cazul solicitărilor de prelungire a valabilității ofertei/ garanției de participare.

Prelungirea valabilității acestora este opțiunea ofertantului; dacă acesta refuză să le prelungească, atunci oferta sa va fi considerată inacceptabilă potrivit art. 137 alin. 2 din HG 395/2016: "*oferta este considerată inacceptabilă în următoarele situații: [...] i) ofertantul refuză*

să prelungească perioada de valabilitate a ofertei și a garanției de participare".

În opinia contestatarului, în condițiile în care valabilitatea ofertelor a fost prelungită, autoritatea nu poate provoca o respingere a ofertei în mod artificial, prin aplicarea prevederilor referitoare la clarificarea conținutului ofertei, prevederi care nu au incidență în acest context. Faptul că nu s-a transmis dovada prelungirii ofertei/garanției de participare în interiorul termenului prevăzut pentru comunicare de către autoritate nu reprezintă motiv de respingere a ofertei, doar refuzul prelungirii valabilității constituind un astfel de motiv, potrivit art. 137 alin. 2 lit. 1) din HG 395/2016.

Mai arată contestatorul că autoritatea contractantă s-a aflat în posesia documentelor atestând valabilitatea ofertei/garanției de participare încă din data de 19.06.2025 iar refuzul luării acestora în considerare reprezintă un abuz din partea acesteia.

Prin punctul de vedere înregistrat la Consiliu cu nr. 71108/10.10.2025, autoritatea contractantă a solicitat respingerea contestației

Potrivit autorității contractante, în contextul în care garanția de participare depusă inițial de contestator, respectiv Scrisoarea de garanție bancară nr. 16972701/SGB/10.02.2025, emisă de Banca Transilvania, avea termen de valabilitate 30.05.2025, ora 17:00, ofertantului i s-a solicitat prezentarea dovezii de prelungire a valabilității ofertelor și a garanției de participare, în SEAP, cu semnătura electronică, cu termen de răspuns 18.06.2025.

Cu toate acestea, până la data limită indicată, contestatorul nu a încărcat în SEAP documentele solicitate, acestea fiind transmise prin e-mail, abia la data de 19.06.2025. Prin email-ul în cauză, a fost recunoscută neîncărcarea în termen a documentelor solicitate, cu invocarea unor probleme de ordin tehnic, interne, constând în lipsa conexiunii la internet.

Potrivit autorității contractante, la data de 20.06.2025 a indicat faptul că procedura se desfășoară exclusiv online și că documentele solicitate trebuie încărcate în SEAP. Pe de altă parte, arată că nu au existat întreruperi ale funcționării SEAP, fapt reflectat de încărcarea documentelor de către ceilalți participanți la procedură. În plus, problemele de ordin tehnic constând în lipsa conexiunii la internet nu au fost dovedite și, acestea oricum, nu pot înlocui obligația de transmitere în termen a documentelor prin SEAP.

La data de 24.06.2025 contestatorul a solicitat acordarea posibilității de a încărca documentele și prin SEAP dar, la acel moment, termenul era deja depășit.

Mai arată autoritatea contractantă că solicitarea de prelungire a valabilității ofertelor și a garanției de participare a fost făcută în temeiul art. 124 alin.(3) din HG nr. 395/2016, iar art. 137 alin. (2) lit. i) din același act normativ, prevede expres ipoteza în care ofertantul refuză să prelungească perioada de valabilitate a ofertei și a garanției de participare.

În acest context, apreciază că netransmiterea în termen, în forma cerută - în SEAP, cu semnătură electronică - a dovezilor de prelungire echivalează cu neconformarea la solicitarea emisă în baza art. 124 alin. (3), fiind asimilată refuzului de prelungire avut în vedere de art. 137 alin. (2) lit. i). Legea 98/2016 nu impune ca refuzul operatorilor de a prelungi garanția să fie exprimat în formă scrisă sau să fie explicit, astfel că situația în care un ofertant nu transmite în termen dovada prelungirii garanției, reprezintă un refuz tacit.

În situațiile în care un ofertant nu transmite în termen dovezile privind prelungirea garanțiilor, autoritățile contractante nu au vreo obligație de a verifica sau de a întreba din nou ofertantul dacă chiar nu intenționează să prelungească garanția. Netransmiterea dovezilor privind prelungirea garanției, în termenul avut la dispoziție, determină inacceptabilitatea ofertei.

În aprecierea autorității contractante, eventualitatea confruntării cu probleme de lipsă a conexiunii la internet nu are vreo relevanță juridică într-o procedură care se desfășoară exclusiv online, cu reguli uniforme pentru toți participanții. Singura situație de excepție în care ofertanții pot corespunde cu autoritatea contractantă prin alte canale decât SEAP, este atunci când platforma nu funcționează; însă, în speța de față, nu au fost raportate întreruperi ale SEAP, ceilalți ofertanți respectând termenele și canalele procedurale.

În ceea ce privește critica legată de respingerea ofertei în baza art. 134 alin. (6) din HG nr. 395/2016, autoritatea contractantă apreciază că acestea nu sunt în măsură să justifice interesul contestatorului în promovarea contestației deoarece finalitatea ar fi aceeași, oferta fiind tot inacceptabilă.

Prin cererea de intervenție formulată în cauză, ... a considerat corectă decizia autorității contractante de respingere a ofertelor depuse de

În aprecierea sa, în cauză sunt incidente prevederile art. 125 din HG nr. 395/2016, potrivit cărora riscurile transmiterii ofertei, inclusiv forța majoră sau cazul fortuit, cad exclusiv în sarcina operatorului economic care transmite respectiva ofertă. De asemenea, face trimitere la prevederile art. 137 alin. (2) lit. i) din HG nr. 395/2016, potrivit cărora

autoritatea contractantă respinge oferta ca inacceptabilă în situația în care ofertantul refuză să prelungească perioada de valabilitate a ofertelor și/sau a garanției de participare.

În ceea ce privește argumentul contestatorului, potrivit căruia solicitarea de prelungire a valabilității ofertei/garanției de participare nu este o clarificare, este lipsită de temei legal, în spețe identice CNSC reținând că neprezentarea dovezii privind prelungirea deci reprezintă un refuz în sensul art. 137 alin. (2) lit. i) și atrage respingerea ofertei.

Prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 71962/15.10.2025, contestatorul a depus la dosarul cauzei dovada efectuării cheltuielilor de judecată, constând în onorariu avocat în sumă de 4.285 lei.

Ca urmare a studierii dosarului constituit la Consiliu, contestatorul a transmis Notele scrise înregistrate la Consiliu cu nr. 83419/25.11.2025, prin care își menține criticile formulate inițial prin contestație. De asemenea, reia în mare parte susținerile din contestație, subliniind că nu a existat un refuz al său privind prelungirea valabilității ofertelor și garanției de participare și că prevederile care stabilesc sancțiuni nu se pot aplica prin asimilare, fiind norme de strictă interpretare.

Reia, de asemenea, afirmația conform căreia solicitarea de prelungire a valabilității ofertei/garanției de participare nu reprezintă o solicitare de clarificări și că, astfel cum a reținut și Consiliul în spețe similare, eventuala expirarea la un moment dat a valabilității ofertei în condițiile în care doar refuzul de prelungire reprezintă în caz de respingere a ofertei.

În opinia sa, intervenientul interpretează în mod eronat prevederile legale iar jurisprudența Consiliului pe care a invocat-o privește alte situații de fapt.

Răspunzând Notelor scrise depuse de contestator, intervenientul a depus la dosar, la rândul său, Notele scrise/punctul de vedere înregistrat la Consiliu cu nr. 83998/27.11.2025, prin care reiterează susținerile din cuprinsul cererii de intervenție.

Preliminar, Consiliul constată că societatea a făcut dovada constituirii cauțiunii, depunând la dosar, în original, pentru fiecare lot contestat, recipisele de consemnare a cauțiunii:

- nr. 211726438/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 4.040 lei (lotul 1);
- nr. 211726439/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 5159,24 lei (lotul 2);
- nr. 211726429/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 2.420 lei (lotul 4);
- nr. 211726435/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 3.208 lei (lotul 5);

- nr. 2117237/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 3871.8 lei (lotul 6);
- nr. 211726430/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 2524,6 lei (lotul 7);
- nr. 211726428/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 2.222 lei (lotul 8);
- nr. 211726427/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 1.812 lei (lotul 9);
- nr. 211726432/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 2652,2 lei (lotul 10);
- nr. 211726434/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 2.875 lei (lotul 11);
- nr. 211726433/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 2845,1 lei (lotul 12);
- nr. 211726436/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 3.439,4 lei (lotul 13);
- nr. 211726431/1 din data de 02.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 2.537,6 lei (lotul 14).

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

..... în calitate de autoritate contractantă, a inițiat o procedură de achiziție publică, în vederea atribuirii, pe loturi, contractului având ca obiect „.....

Valoarea totală estimată a contractului care urmează a fi atribuit este de Valoarea estimată a loturilor contestate este după cum urmează:

Față de contestația depusă, ... a formulat cerere de intervenție.

Consiliul apreciază că această cerere prezintă natura juridică a unei intervenții accesorie, deoarece sprijină poziția autorității contractante, în sensul respingerii contestației formulate de ofertantul Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, art. 64, art. 65 și art. 67 din Codul de procedură civilă, dar și faptul că, în calitate de ofertant câștigător, a solicitat respingerea contestației formulate de ofertantul ..., Consiliul admite, în principiu, cererea de intervenție, astfel cum a fost calificată.

Analizând conținutul criticilor din contestație, Consiliul constată că operatorul economic este nemulțumit de evaluarea pe care a realizat-o autoritatea contractantă pentru și solicită cele din partea introductivă.

Contestatoarea susține că măsura respingerii ofertei ca inacceptabilă este nelegală, întrucât autoritatea contractantă a aplicat în mod eronat art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016, deși solicitarea privind prelungirea valabilității ofertelor și a garanțiilor de participare nu reprezintă o solicitare de clarificări în sensul aceluși text. Contestatoarea arată că această solicitare este guvernată exclusiv de art. 124 alin. (3) din HG nr. 395/2016, care instituie un regim juridic distinct și nu permite aplicarea sancțiunilor aferente clarificărilor. În opinia sa, art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016, este o normă sancționatorie de strictă interpretare, care nu poate fi extinsă prin analogie la situații pe care legiuitorul nu le-a prevăzut. Or, autoritatea ar fi creat un nou caz de respingere prin „asimilare”, tratând lipsa încărcării dovezii în SEAP ca un răspuns neconcludent la o solicitare de clarificări, deși solicitarea de prelungire nu se încadra în această categorie.

Contestatoarea afirmă că și-a exprimat în mod ferm și repetat intenția de a prelungi valabilitatea ofertei și a garanției, că a realizat efectiv prelungirea în termenul indicat și că a transmis documentele doveditoare către autoritate, astfel încât nu se poate reține niciun refuz, nici expres, nici tacit, de a se conforma solicitării. Mai arată că **la momentul respingerii ofertelor, autoritatea avea cunoștință despre prelungirea valabilității** și că, în aceste condiții, aplicarea sancțiunii este lipsită de temei. Din perspectiva sa, faptul că autoritatea a tratat această situație ca pe un refuz, doar pentru că dovezile nu au fost încărcate în SEAP, reprezintă o interpretare formalistă și contrară legii. Contestatoarea mai susține că fișa de date nu impune folosirea SEAP pentru transmiterea dovezilor referitoare la prelungire și că regulile privind clarificările nu se aplică acestei situații.

Autoritatea contractantă, Primăria Sectorului 5 București, consideră contestația nefondată și solicită respingerea ei. Autoritatea arată că solicitarea transmisă în SEAP la data de 13.06.2025 stabilea în mod clar obligația ofertanților de a prelungi valabilitatea ofertelor și a garanțiilor până la un anumit termen, respectiv 18.06.2025 ora 23:59, și că respectarea acestui termen era obligatorie pentru continuarea procedurii. Contestatoarea nu a încărcat în SEAP, până la termenul-limită, dovada prelungirii și, prin urmare, comisia de evaluare nu a putut constata conformarea sa în interiorul perioadei prevăzute de lege.

Autoritatea subliniază că transmiterea ulterioară a documentelor pe email nu poate produce efecte juridice, deoarece întreaga comunicare în etapa de evaluare se desfășoară exclusiv prin SEAP, în condiții uniforme pentru toți ofertanții. În opinia sa, neîncărcarea la termen echivalează cu lipsa conformării, iar acest fapt atrage inacceptabilitatea ofertei. Autoritatea consideră irelevant dacă încadrarea juridică exactă se face în art. 134 alin. (5) sau în art. 124 alin. (3) coroborat cu art. 137 alin. (2)

lit. i), deoarece în ambele situații, oferta este inacceptabilă atunci când operatorul nu depune la termen documentele necesare. Aceasta respinge argumentul contestatoarei privind caracterul exclusiv formal al încărcării în SEAP și arată că respectarea termenelor și a platformei electronice este esențială pentru integritatea procedurii și tratamentul egal al ofertanților. De asemenea, invocă art. 125 din HG 395/2016, conform căruia riscurile transmiterii documentelor incumbă ofertantului, astfel încât contestatoarea trebuie să suporte consecințele nerespectării termenului și canalului obligatoriu.

Intervenienta, ofertantul declarat câștigător, solicită menținerea măsurii dispuse de Autoritate și respingerea contestației. Intervenienta susține că solicitarea de prelungire a valabilității ofertei și garanției nu este o simplă informare, ci o condiție procedurală esențială, fără de care evaluarea nu poate continua. Din perspectiva sa, neprezentarea dovezii prelungirii în termenul și forma solicitate constituie un refuz în sensul art. 137 alin. (2) lit. i) din HG nr. 395/2016, deoarece autoritatea nu poate considera îndeplinită o obligație procedurală în lipsa documentelor corespunzătoare la momentul-limită.

Examinând documentele aflate la dosar, inclusiv corespondența din SEAP și comunicările ulterioare, Consiliul reține următoarele aspecte relevante.

Scrisoarea de garanție bancară nr. 16972701/ SGB/10.02.2025 a expirat la data de **30.05.2025**.

Autoritatea a transmis solicitarea de clarificări nr. 162489/ **13.06.2025** către cu termen de răspuns 18.06.2025:

Referitor la: *procedura de Licitație deschisă pentru atribuirea contractului având ca obiect:*]

Urmare participării la procedura mai sus menționată, pentru vă rugăm să luați toate măsurile necesare pentru prelungirea cu celeritate a perioadei de valabilitate a ofertei și a garanției de participare, până la data de **12.08.2025**, aferente fiecărui lot pentru care ați depus oferta.

Vă solicităm să prezentați **dovada prelungirii perioadei de valabilitate a ofertei dumneavoastră, cât și a garanției de participare**, în **SEAP**, cu semnătură electronică, conform art. 124 alin. (3) din H.G. nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare.

Termen de răspuns în SEAP: 18.06.2025

Prin urmare, la momentul adresării solicitării de către autoritatea contractantă, respectiv prin adresa nr. 162489/**13.06.2025**, nu mai era posibilă figura juridică a „prelungirii valabilității garanției”, în sensul art.

124 alin. (3), teza a II-a din HG nr. 395/2016, ci – în mod necesar și inevitabil – **emiterea unei noi scrisori de garanție bancară**, pentru ca autoritatea să fie sub protecția unei garanții de participare.

Textul art. 124 alin. (3) se referă explicit la obligația autorității de a solicita „prelungirea valabilității ofertelor, precum și, după caz, a garanției de participare”. În condițiile în care garanția de participare **nu mai era în termen la data solicitării**, nu se mai poate vorbi, din punct de vedere juridic, despre o prelungire a unui document deja expirat, ci exclusiv despre **constituirea uneia noi**. Această distincție este esențială și determină caracterul eronat al interpretării aplicate de autoritate în prezenta cauză.

Contestatoarea **a constituit noi garanții până la data de 18.06.2025** (fapt arătat/recunoscut și de achizitor).

Din această perspectivă, Consiliul constată că art. 124 alin. (3), teza finală – potrivit căreia „*în cazul în care un operator economic nu se conformează acestei solicitări, oferta sa va fi respinsă ca fiind inacceptabilă*” – **nu poate fi aplicat automat**, deoarece ipoteza normei se referă strict la situația în care operatorul economic **nu acceptă sau refuză prelungirea** unui instrument de garantare aflat în termen. În speță, nu se poate reține existența unui asemenea refuz, întrucât ofertantul a constituit o nouă cauțiune în termenul solicitat, respectiv până la data de 18.06.2025. Pe de altă parte, sancțiunea nu putea interveni, întrucât garanția nici nu mai putea fi prelungită pentru simplul motiv că **nu mai exista un instrument în termen care să poată fi prelungit**.

Așadar, achizitorul în mod eronat a aplicat art. 124 alin. (3) teza finală, nefiind vorba de o neconformare. Din contră, chiar autoritatea reținând constituirea („prelungirea”) garanției în termen.

La data de 19.06.2025, ofertantul a transmis prin email către achizitor un mesaj în care a recunoscut faptul că nu a încărcat la timp documentele în platformă, invocând cauze tehnice (absența conexiunii la internet), și a solicitat permisiunea de a transmite documentele după termen.

Faptul că ofertantul nu a încărcat documentele în SEAP până la termen – 18.06.2025, ci abia în 19.06.2025 le-a trimis pe email, nu echivalează cu neprelungirea garanției de participare, deci nu sunt aplicabile prevederile de la art. 124 alin. (3) teza finală.

La data de 20.06.2025, autoritatea contractantă a răspuns prin email contestatoarei, comunicând că procedura se desfășoară exclusiv prin SEAP și că documentele trebuie încărcate până la termenul-limită inițial. Este real că au existat întreruperi ale funcționării SEAP în ultima perioadă, însă Consiliul constată că imposibilitatea punctuală a încărcării, chiar dacă nu este probată prin documente tehnice, **nu este de natură**

să conducă automat la sancțiunea extremă a respingerii ofertei, în special în contextul în care **contestatoarea a constituit garanția**, a transmis-o autorității imediat după termen, iar ceea ce lipsea nu era un act juridic de fond, ci **exclusiv modalitatea de transmitere**, care a fost realizată neconvențional, prin email, și nu prin platforma electronică.

Consiliul apreciază că aceste împrejurări **nu pot fi asimilate unui refuz** de a prelungi valabilitatea garanției de participare sau a ofertei. Dimpotrivă, din conduita contestatoarei rezultă clar existența unei intenții ferme de conformare.

Mai mult, raportat la natura garanției de participare, Consiliul constată că, în cauză, nu era necesară prelungirea unei scrisori existente, ci **emiterea unei noi scrisori**, ceea ce contestatoarea a făcut, iar autoritatea a avut cunoștință despre acest fapt imediat. **Condiția esențială**, aceea ca ofertantul să constituie garanția de participare, **a fost astfel îndeplinită în substanța ei**, iar lipsa încărcării în SEAP la termen reprezintă o **neregularitate de natură procedurală**, nu un refuz sau o neîndeplinire a obligației.

Consiliul reține că sancțiunea inacceptabilității ofertei este una cu caracter sever și, în virtutea principiului proporționalității, impune aplicarea ei **numai în ipotezele pentru care legiuitorul a prevăzut expres această consecință**. În speță, aplicarea sancțiunii extreme pentru simplul motiv că transmiterea s-a făcut prin email și nu prin SEAP, în condițiile în care garanția a fost constituită, iar autoritatea a primit documentele imediat după termen, reprezintă **un formalism excesiv** și o măsură disproportionată, care nu corespunde rigurozității exigențelor art. 124 alin. (3) teza 3 și art. 137 alin. (2) lit. i) din HG nr. 395/2016.

Prin urmare, Consiliul apreciază că, în prezenta cauză, **nu sunt întrunite condițiile pentru respingerea ofertei ca inacceptabilă**, întrucât:

- (i) nu se putea solicita prelungirea unei garanții deja expirate;
- (ii) contestatoarea a constituit efectiv garanția necesară;
- (iii) nu există un refuz, nici expres, nici tacit, al operatorului economic;

- (iv) modalitatea de transmitere și depășirea punctuală a termenului nu justifică aplicarea celei mai severe sancțiuni, în lipsa unei afectări reale a egalității de tratament sau a integrității procedurii.

În plus, trebuie reținută și culpa comisiei de evaluare care nu a solicitat, din timp prelungirea garanției de participare. Iar ofertantul, în mod diligent, a solicitat, în mod repetat ca achizitorul să inițieze cereri de prelungire a garanțiilor.

În acest context, măsura dispusă de autoritate se dovedește nelegală, iar contestația urmează a fi admisă.

Luând în considerare aspectele prezentate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația formulată de, pentru, va anula raportul procedurii de atribuire și adresele de comunicare și va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de maxim 15 zile de la primirea prezentei decizii, să reevalueze oferta contestatoarei cu luarea în considerare pe aspecte analizate.

Cât privește cererea contestatoarei de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată, Consiliul o va admite, în parte, luând în considerare admiterea în parte a contestațiilor.

În aprecierea acestei finalități, Consiliul a avut în vedere următoarele dispoziții legale:

- art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră: „Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Cuantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației”;

- art. 454 din Codul de Procedură Civilă, care prevăd: „Pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului, nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere (...);”

- art. 451 din Codul de procedură civilă, care stipulează următoarele: „(1) Cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar, onorariile avocaților, ale experților și ale specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3), sumele cuvenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces, cheltuielile de transport și, dacă este cazul, de cazare, precum și orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului. (2) Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său. (3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător la plata experților judiciari și a specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3). (4) Nu vor putea fi însă micșorate cheltuielile de judecată având ca obiect plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, precum și plata sumelor cuvenite martorilor potrivit alin. (1)”;

- art. 452 din Codul de procedură civilă, care stipulează următoarele: „Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei”;

- art. 453 din Codul de procedură civilă, care stipulează următoarele: „(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. (2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.”

Având în vedere dispozițiile anterior menționate, se constată că fundamentul răspunderii pentru plata cheltuielilor de judecată este culpa procesuală a părții.

În speță, Consiliul reține culpa procesuală a autorității contractante, motiv pentru care apreciază că, în speță, se impune obligarea acesteia la plata unor cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat.

Cheltuielile reclamate de contestatoare sunt în sumă de 4.285 lei, și reprezintă onorariu avocat, conform facturilor atașate (IDCA0088/01.10.2025).

Având în vedere faptul că procedura de soluționare este o procedură scrisă, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, facultativă și gratuită potrivit art. 24 alin. (4) din Constituția României și faptul că, în speță, nu s-au dispus audieri sau depunerea de concluzii orale, Consiliul apreciază că suma solicitată de aceasta este excesivă. Cheltuielile de judecată cuprind orice cheltuieli pe care partea care a câștigat procesul va dovedi că le-a făcut, cum sunt onorariile de avocat, costul dactilografierii actelor depuse la dosar etc., dar numai cele strict necesare pentru buna desfășurare a soluționării prezentei contestații.

Consiliul va da eficiență dispozițiilor art. 451 alin. (2) Cod procedură civilă, coroborat cu art. 68 din Legea nr. 101/2016, în sensul că va reduce onorariul de avocat, considerând că prin aceasta nu se intervine în convenția încheiată de contestatoare, în calitate de client, și avocatul ei, pentru că în acest fel ar fi încălcate dispozițiile art. 1270 Cod civil.

De asemenea, se apreciază că nu se aduce atingere nici dispozițiilor Legii nr. 51/1995, potrivit căreia avocații sunt liberi ca prin înțelegere cu clienții lor să stabilească onorarii, întrucât Consiliul nu face altceva decât să stabilească, în cadrul raportului juridic procesual civil, cheltuielile de judecată, astfel că, prin aplicarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 raportat la art. 451 alin. (2) Cod procedură civilă, Consiliul nu cenzurează contractul de asistență juridică, ci doar stabilește în mod corespunzător cuantumul cheltuielilor de judecată, în raport de munca depusă de avocat, criticile admise, complexitatea cauzei, valoarea pricinii, proporționalitatea onorariului față de volumul de muncă presupus de pregătirea apărării în această cauză.

Pentru aceste considerente, Consiliul apreciază că reducerea onorariului de la 4.285 lei, la suma de 2.500 lei, este în concordanță cu elementele mai sus arătate.

În soluționarea acestui aspect, Consiliul reține Decizia ICCJ nr. 3/2020, prin care s-au statuat următoarele: „(...) în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, motivul de recurs prin care se critică modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat, în raport cu prevederile art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra proporționalității cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocaților, solicitate de partea care a câștigat procesul, nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă.”

În temeiul art. 26 alin. (9) din același act normativ, Consiliul va admite, în parte, capătul de cerere formulat de contestator cu privire la obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea contestației, va obliga autoritatea contractantă la plata către contestatoare a sumei de 2.500 lei cu titlu de cheltuieli ocazionate de soluționarea contestației, pentru considerentele expuse în motivarea deciziei.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge, cererea de intervenție formulată de

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în principiu, cererea de intervenție formulată de

Admite contestația formulată de, în contradictoriu cu Primăria Sectorului 5, București, pentru anulează raportul procedurii de atribuire și adresele de comunicare și obligă autoritatea contractantă ca, în termen de maxim 15 zile de la primirea prezentei decizii, să reevalueze oferta contestatoarei cu luarea în considerare pe aspecte analizate.

Obligă autoritatea contractantă la plata către contestatoare a sumei de 2.500 lei, reprezentând onorariu avocat.

Respinge, cererea de intervenție formulată de

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

.....

.....

.....

Redactat practica Deciziei,
.....

Redactat în 5 exemplare originale.